

bestaaende Sum af 30,000 Rbd. til 36,000 Rbd., og gjør det med det udtryffelige Forbehold, at de tillagte 6000 Rbd. skulde anvendes til denne Ministerresidentens Gage, saa forekommer det mig, at hans Gage er ligesaa fast eller ligesaa lidet fast, som den vilde være det efter den nærværende Postering. Men gjør man ikke dette, men overlader det til Udenrigsministeren at anvende de nævnte 6000 Rbd. paa denne eller paa en anden Maade, saa vilde Følgen deraf ligefrem være, at Udenrigsministeren, istedetfor at faae 30,000 Rbd. til sin Disposition, for at anvendes til mulige overordentlige Udgifter, vilde faae 36,000 Rbd. til, saadan Disposition, og jeg indseer ikke, at der er nogensomhelst Grund til at forhøje denne ikke ubetydelige Sum til extraordinære Udgifter. Som det forekommer mig, gaaer Forslaget ud fra en vis Følelse af eller et vist Dnske om, at der ikke skulde være en Ministerresident i Hamborg, og at det allerede nu skulde bestemmes, at denne Post for Fremtiden skulde bortfalde. Men den definitive Ordning af Sagerne skulde man forbeholde, indtil det hele Spørgsmaal, om hvilke Gesandter der skulde accrediteres, navnlig i Tydskland, kunde tages under en mere grundig Overveielse, end det, der nu kan blive det til Deel her, og navnlig maa jeg for mit Bedkommende udtale mig mod den Anskuelse, at det skulde være aldeles fraraadeligt for Handelsforholdenes Skyld, der kunde være at ordne med Hanses-tæderne, at have en diplomatisk Agent der, thi der har i tidligere Tider været Tilfælde, hvor det har vist sig meget nyttigt, at en diplomatisk Agent der var ansat, og jeg tvivler meget paa, at Handelsforholdene i Hamborg skulde være at ordne fra Missionen i Berlin. Jeg vilde heller, naar vi engang faae Fred og kun skulde have een Minister i Nordtydskland, have en Ministerresident i Hamborg, som kunde varetage de diplomatiske Forhold i Berlin, end omvendt en Minister i Berlin til at varetage Interesserne i Hamborg. Jeg troer, at Forholdene til Hanses-tæderne udfræve langt mere en stadig diplomatisk Forbindelse end Forholdet til Hoffet i Berlin, under Tingenens sædvanlige Løb nemlig, thi de første Forhold, som især dreie sig om vore Handelsinteresser, ere af langt mere Betydning for den

hele Udvikling heri Landet, end de diplomatiske Forhold med Hoffet i Berlin under sædvanlige Omstændigheder kunde være det.

Finantsministeren: Der er et Punkt, hvori jeg maa give den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) Ret, og det er, at naar Thinget vil sikke sig med Hensyn til en Ministerresident i Hamborg in ere end med Hensyn til nogen anden af de nuværende diplomatiske Poster, mod for Fremtiden at ansætte nogen Embedsmand sammesteds paa en saadan Maade, at det kunde give ham et Krav paa Pension, som han ellers ikke vilde have, da er der intet Andet for Thinget at gjøre, end at antage det Forslag, som nu foreligger; thi da indeholder Loven selv en Udelukkelse af en Besøielse til at handle derimod (ja!). Et andet Spørgsmaal er det, om Thinget vil finde det nødvendigt, at statuere noget Saadant med Hensyn til denne enkelte Post i Sammenligning med andre, med hvilke der kunde være Anledning til at træffe lignende Arrangement, og om Thinget ikke maatte forestrække, at holde sig til det Forslag, som af Udvalget er stillet Pag. 17, og som den sidste ærede Taler har berørt. Der er et Punkt i den samme ærede Rigsdagsmands Foredrag, som jeg, hvis jeg har hørt det rigtigt, maa finde det nødvendigt at gjøre en lille Bemærkning ved, skjøndt den i og for sig er af liden Betydning. Det forekommer mig nemlig, at han har opfattet mine Bemærkninger saaledes, som om jeg havde udtalt mig om den Mandts Dnsker for Fremtiden, som for Diebliffet er accrediteret som Ministerresident i Hamborg (ret), og jeg maa dertil bemærke, at det er mig aldeles ubekjendt, hvilke Dnsker der i saa Henseende næres af bemeldte Embedsmand. Hvad det Forslag angaaer, som er stillet af Udvalget Pag. 17, og som gaaer ud paa, at der i Almindelighed ikke skal skee nogen Forhøielse af en Embedsmands Lønning eller nogen ny Ansættelse af en gageret Embedsmand finde Sted, uden med Forbehold af Rigsdagens Samtykke til Gagerens Ansættelsessum, da kan dette Forslag vistnok i og for sig være hensigtsmæssigt, og især hvis der ikke maatte udfordres altfor lang Tid til det nye Gagerreglements Udarbejdelse. Skulde det imidlertid vise sig, at Gage-